

บทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช*

THE ROLE OF LEADERSHIP OF ADMINISTRATOR IN TAMBON CHAMAI
MUNICIPALITY THUNGSONG DISTRICT
NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

ศิริพงศ์ หนูนารถ

Siripong Noonart

กัณฑ์ณ หนูทองแก้ว

Kantaphon Nuthongkaew

เดชชาติ ตริทรัพย์

Detchat Treesap

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช

Mahamakut Buddhist University Srithammasokkaraj Campus, Thailand

E-mail: nueng0913@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนประชากรทั้งหมด 13,286 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 372 คน วิธีการสุ่มตามลำดับขั้น เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test และทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา

* Received 2 August 2019; Revised 31 December 2019; Accepted 31 December 2019

เป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสัยสัมปโน) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านวิสัยทัศน์ (จักขุมา) ส่วน ด้านการบริหาร (วิธูโร) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ จัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการบริหารงานให้แก่ผู้บริหาร ควรลงพื้นที่พบปะประชาชนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ ควรเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนในพื้นที่ และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน ควรศึกษาปัญหาและความต้องการของประชาชนให้เข้าใจเพื่อจะได้ แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

คำสำคัญ: บทบาทภาวะผู้นำ, ผู้บริหาร, เทศบาลตำบลชะมาย

Abstract

This research aim to 1) To study the role of leadership of administrator in Tambol Chamai Municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province. 2) To compare the role of leadership of administrator in Tambol Chamai Municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province in terms of sexes, ages, degrees of education, occupations and monthly incomes as differently. 3) To study the suggestion were concerned with promotion on role of leadership of administrator in Tambol Chamai Municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province. The population were people in Tambol Chamai Municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province, totally 13,286 persons, sample size according to the table of R.V. Krejcie and D.W.Morgan, got the sample at the number of 372 persons. The instrument for data collection was questionnaire both closed and open-end questions. Data analysis by package computer program, the statistics were used as follows, frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test, F-test and LSD method.

The results reveal that:

1. The role of leadership of administrator in Tambol Chamai Municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province by overviews are at high level,

while considered in each aspects from more to less find that the aspect of human relation (Nissayasampanno) was the highest mean and follow up the aspect of vision (Jakkhuma) and the aspect of administration (Vidhuro) is the lowest mean, respectively.

2. The comparative results of role of leadership of administrator in Tambol Chamai Municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province in term of sex, age, degree of education, occupation and monthly income find that there are not different as statistical significance at .05,

3. The suggestion are concern with promotion on role of leadership of administrator in Tambol Chamai Municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province find that there should train all about knowledge and experience in administration to administrator. There should meet people in the area as usually for getting the people's opinion. there should have good relation with people in the area and make participation of all networking. There should study the problem and the need of people for responding as rightly and to have opportunity to people for participation in community development.

Keywords: Role Of Leadership, Administrator, Tambon Chamai Municipality

บทนำ

ในทางพระพุทธศาสนา กล่าวว่า “ผู้นำหรือผู้บริหาร คือผู้ที่มีคุณสมบัติ เช่น สติปัญญา ความดีงาม ความรู้ ความสามารถของบุคคล ที่ชักนำให้คนทั้งหลายมาประสานกันและพากันไปสู่จุดหมายที่ดีงาม พุทธองค์ตรัสไว้ในโคบาลสูตร โดยการเปรียบเทียบฝูงโค และโคจำฝูงเกี่ยวกับผู้นำและผู้บริหาร ตลอดผู้ตามไว้ว่า เหมือนหัวหน้าฝูงวัวน้ำไปสู่ฝั่งตรงกันข้ามหากโคหัวหน้าฝูงวัวไปตรง ฝูงโคทั้งหลายก็ตรงตามกัน และประสบกับความปลอดภัย หากโคหัวหน้าฝูงพาวัวไปคด โคทั้งฝูงที่ติดตามย่อมจะดำเนินไปคด และประสบกับความลำบากฉันท ในหมู่มนุษย์ก็ฉันทนั้น บุคคลผู้ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นใหญ่ หรือเป็นผู้นำหากมีคุณธรรมในการดำเนินชีวิต หรือในการปกครองแล้ว ผู้ตามย่อมจะเดินตามแบบของผู้นำด้วยดี และประสบกับความปลอดภัย หากว่าผู้นำ หรือหัวหน้าไม่ประกอบด้วยคุณธรรมในการดำเนินชีวิตหรือในการปกครองแล้ว ผู้ตามย่อมจะดำเนินไปตาม และประสบกับความลำบาก ฉันทนั้น (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2554) การกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นในระดับเทศบาล นับเป็นรูปแบบการบริหารจัดการในระบอบประชาธิปไตยอย่างหนึ่ง เทศบาลเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ต้องจัดการดูแลทุกข์สุขของประชาชน เทศบาลเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากรูปแบบหนึ่ง ดังนั้น สาระสำคัญประการหนึ่งของผู้นำหรือ

ผู้บริหารก็คือ การบริหารกิจการในท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้กับประชาชนในเขตเทศบาลเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานได้จุดมุ่งหมายสำคัญในการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็เพื่อต้องการให้ประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ ได้มีโอกาสเรียนรู้และทำ ความเข้าใจหลักการของการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งทางตรงและทางอ้อม ถ้าหากผู้นำหรือผู้บริหารมีการบริหารที่ดี มีประสิทธิภาพ สามารถเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจ และสังคมย่อมมีส่วนส่งเสริมความเจริญมั่นคงแก่ท้องถิ่นและส่วนรวมของประเทศในที่สุด (ชวงค์ ฉายะบุตร, 2549)

ผู้นำหรือผู้บริหารมีหน้าที่สำคัญคือ การจัดระบบบริการสาธารณะในด้านต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยว การจัดการศึกษา การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ตลอดจนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น (กวี วงศ์พุด, 2554) นอกจากนี้พระราชบัญญัตินี้ยังได้วางแนวทางการกระจายอำนาจการบริหารจัดการไม่ว่าจะเป็นการถ่ายโอนงาน ถ่ายโอนงบประมาณ ถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนราชการต่าง ๆ เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และวางแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบล โดยมุ่งเน้นวัตถุประสงค์หลัก คือ การกระจายภารกิจต่าง ๆ ที่รัฐบาลดำเนินให้กับท้องถิ่น ทั้งหมด 245 ภารกิจ ใน 6 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านการดูแลรักษาวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความสำคัญมากขึ้น ทั้งด้านอำนาจหน้าที่และงบประมาณ เช่นเดียวกับ คณะผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นก็ยิ่งมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นและกระบวนการที่สำคัญอันเป็นเครื่องมือในการสรรหา คัดสรรกรัถนกรอง บุคคลที่จะมีความเหมาะสม โดยเลือกบุคคลในท้องถิ่นที่รู้จักและเข้าใจท้องถิ่นของตนเองเข้ามาเป็นผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นโดยตรง ผู้นจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาในระดับต่าง ๆ การพัฒนาในระดับชุมชนก็เช่นเดียวกัน ถ้ามีผู้นมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์สามารถใช้คุณสมบัติที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน ก็จะช่วยสร้างความสุขหรือความสำเร็จให้เกิดขึ้น และทให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยิ่งน นอกจากนี้ผู้นยังต้องรู้จักเรียนรู้ที่จะจัดการกับปัญหาของชุมชน เช่น ปัญหาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณสุข ด้านศาสนาวัฒนธรรมและประเพณี ด้านการพัฒนาคน ด้านบริหารจัดการคน และด้านความมั่งคั่งปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป็นต้น โดยใช้อนาจให้ถูกต้อง เพราะอนาจอาจเป็นสิ่งที่สร้างหายนะ และก่อให้เกิดอันตรายแก่ชุมชนได้ (ชูเรียนา บางปู, 2557)

ผู้บริหารเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเป็นผู้นำในการบริหารและพัฒนาท้องถิ่นในยุคแห่งการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น

อย่างเต็มรูปแบบ เป็นผู้ที่ถูกกำหนดให้ทำหน้าที่ในการพัฒนาชุมชนไปสู่ความเจริญก้าวหน้า เพื่อประโยชน์สำหรับชุมชน การที่ผู้นำท้องถิ่นจะสามารถพัฒนาไปได้หรือไม่ จึงขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำของผู้บริหารเทศบาลตำบลชะมาย จะเป็นผู้ที่คอยขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ตลอดจนเป็นผู้กำหนดทิศทางความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่นให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมท้องถิ่นอื่น ๆ ได้ คุณสมบัติหรือลักษณะของผู้นำ ตามแนวคิดและหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ดังที่ปรากฏอยู่ในพุทธปิปาปณิกสูตร ว่าผู้นำจะต้องประกอบด้วย ลักษณะดังนี้ คือ 1) จักขุมา คือ เป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มองภาพเหตุการณ์ออกและจะวางแผนเตรียมรับหรือรุกได้อย่างไร 2) วิรุโธ คือ เป็นผู้ชำนาญในงาน รู้จักวิธีการ ไม่บกพร่องในหน้าที่ 3) นิสสยสัมปันโน คือ เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์และได้รับความเชื่อถือจากผู้อื่น ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของบุคคลที่จะเป็นผู้นำให้เป็นผู้มีวิสัยทัศน์มองกาลไกล สามารถวางแผนรับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นได้ เป็นผู้ชำนาญในการบริหารงาน และเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ร่วมงาน ซึ่งเป็นคุณสมบัติของผู้นำ เพื่อเป็นแบบอย่างให้เทศบาลตำบลอื่น ๆ นำไปปรับใช้กับหน่วยงานของตนเอง และเพื่อหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารเทศบาลตำบลให้มีความเหมาะสมกับท้องถิ่นนั้น ๆ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อประโยชน์สำหรับชุมชน และเป็นแนวทางในการที่ผู้นำท้องถิ่นจะสามารถพัฒนาตนเอง ตลอดจนเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่นให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมท้องถิ่นอื่น ๆ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบล ชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง บทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ระเบียบวิธีวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนประชากรทั้งหมด 13,286 คน (ตามข้อมูลทะเบียน งานพัฒนาชุมชน กองสวัสดิการสังคม เทศบาลตำบลชะมาย พ.ศ. 2561) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง

จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนประชากรทั้งหมด 13,286 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan จึงได้กลุ่มตัวอย่าง 372 คน (สงศรี ชมพวงศ์, 2554) วิธีการสุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การสุ่มตามลำดับชั้น (Stratified Random sampling) คำนวณหา กลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งประชากรในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัด นครศรีธรรมราชออกเป็นหมู่บ้านได้ทั้งหมด 8 หมู่บ้านใช้การสุ่มแบบเป็นสัดส่วน แล้วเทียบ บัญญัติไตรยางศ์ เพื่อหากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 372 คน ซึ่งมีวิธีคือ นำจำนวนกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้ หาขนาดไว้แล้ว 372 คน คูณกับจำนวนประชากรซึ่งแบ่งตามหมู่บ้าน และทำการหารด้วย จำนวนประชากรทั้งหมด ตามตาราง 3.1 ตารางแสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างครบทั้ง 372 คนแล้ว จึงทำการสุ่มอย่างมีระบบ โดยการสุ่มหลังคาเรือน คือหาช่วงการสุ่มของหลังคาเรือนในแต่ละ หมู่บ้านการหาช่วงห่าง คือ จำนวนหลังคาเรือนหารด้วยกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกเพื่อหาช่วงห่าง การสุ่มหลังคาเรือนในแต่ละหมู่บ้าน เช่น บ้านหนองหว้า $1,481/64 = 23$ จากนั้นสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มคือ 23 หลังคาเรือนเลือก 1 ตัวอย่างด้วยกลุ่มตัวอย่างเจาะจงเป็นหัวหน้าครัว หรือผู้ อำนานในบ้านนั้น ๆ สุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกในแต่ละหมู่บ้านทำอย่างนี้จนครบทุกหมู่บ้านจะ ได้กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	บ้านหนองหว้า	1,481	2,278	64
2	บ้านด่านปราบ	1,448	1,595	45
3	บ้านเขากลาย	587	740	21
4	บ้านห้วยชัน	717	1,628	46
5	บ้านวังหีบ	261	936	26
6	บ้านนาคำหวด	820	1,429	40
7	บ้านคลองชีเปล	1,539	2,552	72
8	บ้านนาแฝด	1,381	2,107	59
รวม		8,234	13,265	372

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลาย ปิด (Closed – ended) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open – ended) โดยแบ่งเนื้อหา ออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพปัจจัยส่วนบุคคล ผู้ตอบ แบบสอบถาม ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการเกณฑ์การกำหนดมาตราวัดเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช และรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างเป็นกรอบของแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ เพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 3 คน ตรวจสอบความครอบคลุมตามขอบข่ายของเนื้อหา โดยการหาดัชนี IOC ได้ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามควรร้อยตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 1

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากร คือ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลที่วัง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช (Try out) จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค ควรมีความเชื่อมั่นอย่างน้อย 0.70 ขึ้นไป ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .901

6. นำเครื่องมือที่ได้ผ่านการตรวจสอบและทดลองใช้แล้ว นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยต่อไป

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติขั้นพื้นฐานและทดสอบสมมติฐานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์บทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(Standard Deviation) ตามเกณฑ์แปลความหมายของลิเคิร์ต (Likert) โดยการจัดระดับเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หัตถบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่อเดือน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามเกณฑ์การให้คะแนนของลิเคิร์ต แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์แปลความหมายของลิเคิร์ต (Likert) เช่นเดียวกับตอนที่ 2

ตอนที่ 4 วิเคราะห์หัตถบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่อเดือน โดยใช้สถิติ t-test และ F-test ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD

ตอนที่ 5 รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมหัตถบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จากคำถามปลายเปิด นำเสนอเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ที่ว่าเพื่อศึกษาหัตถบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อหัตถบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสัยสัมปันโน) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านวิสัยทัศน์ (จักขุมา) ส่วน ด้านการบริหาร (วิรุโร) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลภาวะผู้นำของผู้บริหาร

ภาวะผู้นำของผู้บริหาร	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านวิสัยทัศน์ (จักขุมา)	3.70	0.44	มาก
ด้านการบริหาร (วิรุโร)	3.68	0.54	มาก
ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสัยสัมปันโน)	3.75	0.54	มาก
รวม	3.71	0.45	มาก

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ที่ว่า เพื่อเปรียบเทียบหัตถบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ผลการ

เปรียบเทียบบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	sig
ชาย	140	3.69	0.46	- 0.59	0.555
หญิง	232	3.72	0.45		

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	0.95	3	0.32	1.56	0.199
	ภายในกลุ่ม	74.94	368	0.20		
	รวม	75.89	371			
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	1.15	3	0.38	1.88	0.133
	ภายในกลุ่ม	74.75	368	0.20		
	รวม	75.89	371			
อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	0.37	3	0.12	0.61	0.611
	ภายในกลุ่ม	75.52	368	0.21		
	รวม	75.89	371			
รายได้ต่อเดือน	ระหว่างกลุ่ม	0.89	3	0.30	1.46	0.225
	ภายในกลุ่ม	75.00	368	0.20		
	รวม	75.89	371			

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ที่ว่า เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบล ชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการบริหาร (วิธฺุโร) มีความถี่มากที่สุด คือ ควรจัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการบริหารงานให้แก่ผู้บริหาร อยากรให้มีการกระตือรือร้นในการทำงานมากกว่านี้ เอาจริงเอาจังกับการทำงาน และทำงานเพื่อประชาชนจริง ๆ รองลงมา ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสยสัมพันธ์) คือ ควรลงพื้นที่พบปะประชาชนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ ควรเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนในพื้นที่และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน และด้านวิสัยทัศน์ (จักขุมา) มีความถี่น้อยที่สุดคือ ควรศึกษาปัญหาและความต้องการของประชาชนให้เข้าใจเพื่อจะได้ แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ควรรับฟังความคิดเห็น

ของประชาชนจัดให้มีการให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องของการบริหารงาน การพัฒนาชุมชน
ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริม		ความถี่
1	ด้านวิสัยทัศน์ (จักขุมา)	
	1.1 ควรศึกษาปัญหาและความต้องการของประชาชนให้เข้าใจเพื่อจะได้ แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน	41
	1.2 ควรรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจัดให้มีการให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องของการบริหารงาน การพัฒนาชุมชน	20
รวม		66
2	ด้านการบริหาร (วิธฺโร)	
	2.1 ควรจัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการบริหารงานให้แก่ผู้บริหาร	51
	2.2 ยอยากให้มีการกระตือรือร้นในการทำงานมากกว่านี้ เอาจริงเอาจังกับการทำงาน และทำงานเพื่อประชาชนจริง ๆ	39
รวม		90
3	ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสยสัมปโน)	
	3.1 ควรลงพื้นที่พบปะประชาชนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่	45
	3.2 ควรเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนในพื้นที่และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน	30
รวม		75

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “บทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัยมาอภิปรายเชื่อมโยงทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมาก อภิปรายผลได้ว่า ประชาชนในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อภาวะผู้นำของผู้บริหาร ในด้านต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ซึ่งถือว่าเป็นบทบาทของผู้บริหารในการการพัฒนาชุมชนสามารถช่วยเหลือชุมชนและช่วยลดปัญหาของชุมชนได้ มีความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นทำงานอย่างเต็มที่ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการทำงานอย่างเหมาะสมทำให้ผลการวิจัยออกมาเช่นนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูวิโรจกิจโสภณ ได้วิจัยเรื่อง “ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความ

คิดเห็นที่มีต่อภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านวิสัยทัศน์ (จกขุม) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการบริหาร (วิรุโร) ส่วนด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสยสัมปันโน) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (พระครูวิริกิจโสภณ, 2559)

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสยสัมปันโน) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสยสัมปันโน) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนประชาชนมีความพึงพอใจต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ความคุ้นเคยและเป็นกันเองกับประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนในพื้นที่และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เป็นผู้ที่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเสมอ สามารถบริหารงานร่วมกับผู้อื่นได้ โดยไม่เลือกปฏิบัติ ให้ความสำคัญกับงานด้านสังคม เช่น ส่งเสริมการรวมกลุ่ม เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ลงพื้นที่พบปะประชาชนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นในชุมชนและได้รับความยอมรับถือจากประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูวิริกิจโสภณ ได้วิจัยเรื่อง “ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านวิสัยทัศน์ (จกขุม) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการบริหาร (วิรุโร) ส่วนด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสยสัมปันโน) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (พระครูวิริกิจโสภณ, 2559)

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ด้านการบริหาร (วิรุโร) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหาร (วิรุโร) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ถึงแม้ว่าด้านนี้จะมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดแต่ก็มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ประชาชนประชาชนมีความพึงพอใจต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย ไม่ว่าจะเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชน

ได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาลตำบล มีการบริหารจัดการงานด้านต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลอย่างเป็นระบบ มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนที่ได้วางไว้ มีความทุ่มเทในการบริหารงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างจริงจัง มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน การบริหารงานยึดถือหลักความเป็นธรรมไม่แบ่งพรรคแบ่งพวกการบริหารงานเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหามานะ พุทธิวิริโย (นามนันท) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์” ผลการวิจัย พบว่า ระดับภาวะผู้นำของภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอ หนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้านพบว่า ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับน้อยทุกด้านตามลำดับ คือ ด้านวิสัยทัศน์ ด้านการบริหารและด้านมนุษยสัมพันธ์ ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำของภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนแตกต่างกันตามอายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับภาวะผู้นำของภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ 1) นายกฯ ขาดวิสัยทัศน์ และไม่เข้าใจปัญหาตลอดถึงความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง 2) นายกฯ ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปแสดงความคิดเห็นในแผนพัฒนาประจำปีหรือในการพิจารณางบประมาณพัฒนาพื้นที่ 3) นายกฯ มีวิสัยทัศน์ในการทำงาน แต่ไม่ทำตามวิสัยทัศน์ 4) นายกฯ ขาดความรู้ความสามารถและขาดประสบการณ์ในการบริหาร ใช้ความรู้สึกส่วนตัวในการทำงานทำให้ไม่ถูกต้องในบางเรื่อง 5) การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับชุมชนของนายกฯ ยังน้อยไป ทำให้ประชาชนรู้สึกห่างเหินต่อกัน 6) นายกฯ ไม่มีจิตสาธารณะ ไม่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน (พระมหามานะ พุทธิวิริโย (นามนันท), 2555)

สรุป

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่ต่อเนื่อง ต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนประชากรทั้งหมด 13,286 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 372 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด วิเคราะห์

ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test และทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสัยสัมพันธ์) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านวิสัยทัศน์ (จักขุมา) ส่วน ด้านการบริหาร (วิรุโร) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ จัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการบริหารงานให้แก่ผู้บริหาร ควรลงพื้นที่พบปะประชาชนอย่างสม่ำเสมอเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ ควรเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนในพื้นที่ และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน ควรศึกษาปัญหาและความต้องการของประชาชนให้เข้าใจเพื่อจะได้ แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

บทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย จะต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ในการบริหารมีความรับผิดชอบมีจิตสำนึกในการทำงาน คำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก

1.2 ด้านวิสัยทัศน์ (จักขุมา) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านวิสัยทัศน์ (จักขุมา) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนา

ต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ควรมีการจัดให้มีการอบรมผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชา โดยให้ความรู้ความเข้าใจในด้านการพัฒนาชุมชน โดยการสร้างจิตสำนึกให้มีความตระหนักในหน้าที่ โดยนำแนวทางของพระพุทธศาสนามาบูรณาการใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลให้มากกว่านี้

1.3 ด้านการบริหาร (วิธูโร) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหาร (วิธูโร) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด จัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการบริหารงาน ให้แก่ผู้บริหาร อยากรให้มีการกระตือรือร้นในการทำงานมากกว่านี้ เอาจริงเอาจังกับการทำงาน และทำงานเพื่อประชาชนจริง ๆ

1.4 ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสยสัมปันโน) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสยสัมปันโน) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ลงพื้นที่พบปะประชาชนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนในพื้นที่และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรมีการศึกษาแนวทางการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการบริหารงานให้แก่ผู้บริหาร

2.2 ควรศึกษาการจัดอบรมสัมมนาแก่พนักงานเพื่อเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงานและการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ

2.3 ควรศึกษาการบริหารงานการปฏิบัติงานและการให้บริการของผู้บริหารและบุคลากรในเทศบาลตำบลตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา

เอกสารอ้างอิง

- กวี วงศ์พุดม. (2554). *ภาวะผู้นำ*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาชีพบัญชี.
 ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2549). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พิมพ์เนศ.
 ชูเรียนา บางปู. (2557). *ภาวะผู้นำและการจัดการความขัดแย้งในการพัฒนาชุมชน :กรณีศึกษา อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา*. ใน *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการพัฒนาสังคม*. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- พระครูวีรกิจโสภณ. (2559). “ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปาก
พ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช”. ใน *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
พระพุทธศาสนา*. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). (2554). *ภาวะผู้นำ : ความสำคัญต่อการพัฒนาคน พัฒนา
ประเทศ*. กรุงเทพมหานคร: ธรรมสภา.
- พระมหามานะ พุทธวิริโย (นามนนท์). (2555). “ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
ในอำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์”. ใน *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
พระพุทธศาสนา*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สงศรี ชมพวงศ์. (2554). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครศรีธรรมราช:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.